

عنوان مقاله:

بررسی فلور، ساختار رویشی و کورولوژی عناصر گیاهی در بخشی از منطقه حفاظت شده اشترانکوه، لرستان

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 17، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سارا عباسی - دانشجوی دکتری علوم محیط زیست، دانشکده انرژی و محیط زیست، علوم و تحقیقات تهران، تهران (مسئول مکاتبات)

مریم بهداروند - مربی گروه منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه پیام نور، تهران، لرستان

حبیب زارع - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران، هرباریوم باغ گیاهشناسی شمال (نوشهر)

بابک پیله ور - استادیار گروه جنگلداری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

سید محسن حسینی - استاد گروه جنگلداری دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

منطقه رویشی زاگرس در غرب ایران یکی از غنی ترین و ارزشمند ترین اکوسیستم های پیوسته رویشی ایران است به طوری که از نظر تنوع و ترکیب فلورستیک دارای اهمیت شایان توجهی می باشد و منطقه حفاظت شده اشترانکوه در استان لرستان نیز یکی از اکوسیستم های شاخص آن است. در این مطالعه معرفی فلور، بررسی کورولوژیک و مطالعه ساختار رویشی عناصر گیاهی در بخشی از دامنه های زاگرس مرکزی در منطقه حفاظت شده اشترانکوه لرستان مد نظر قرار گرفت. مطالعه حاضر از نخستین مطالعات فلورستیک از این دست در منطقه حفاظت شده اشترانکوه می باشد. روش این پژوهش در قسمت های غرب و جنوب غربی منطقه حفاظت شده اشترانکوه در وسعتی نزدیک به ۵۰ هکتار، در طبقه ارتفاعی ۱۸۰۰-۱۶۰۰ متر از سطح دریا انجام شد. کلیه گونه های گیاهی مشاهده شده در طول فصل بهار جمع آوری گردید. شناسایی گونه ها و پراکنش جغرافیایی و کورولوژی و طیف زیستی عناصر گیاهی بر مبنای تقسیم بندی نواحی جغرافیایی و مناطق فلورستیک زهری و فلورهای مربوطه و شکل زیستی عناصر گیاهی موجود با استفاده از روش طبقه بندی شکل های زیستی Raunkiaer تعیین شد. بحث و نتیجه گیری ۶۲ گونه از ۲۴ تیره شناسایی شد. تیره های Asteraceae، Liliaceae، Apiaceae، Poaceae، Rosaceae، Lamiaceae، Papilionaceae، به ترتیب از مهم ترین تیره های موجود در منطقه می باشند همی کریپتوفیت ها (۳۲٪) و تروفیت ها (۳۱٪) شکل های زیستی غالب بودند که طیف زیستی رویشی منطقه را تشکیل می دهند. عناصر رویشی ایران تورانی (۳۹٪)، ایران تورانی-مدیترانه ای (۲۲٪) و ایران تورانی-مدیترانه ای-اروپا سبیری (۱۷٪) از مهم ترین گروه های کورولوژیک موجود در منطقه می باشند. ۱۰ گونه انحصاری سرزمین ایران هستند که ۶٪ از کل گونه های اندمیک فلور ایران را در بر می گیرند.

کلمات کلیدی:

فلورستیک، کورولوژی، ساختار رویشی، منطقه حفاظت شده اشترانکوه لرستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289241>

